

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.227 van 20 november 2014
in de zaak A. 208.837/VII-38.820.**

In zake : 1. Herlinda DONDERS
 2. de VZW NATUURPUNT OOST-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter De Smedt
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Meindert Gees
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6, bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 mei 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 2 april 2013 waarbij het bestuurlijk beroep ingediend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 5 januari 2012, houdende het verlenen aan de BVBA Bio Bleeser - Swinnen van de milieuvergunning voor het exploiteren van een tuinbouwbedrijf, gelegen aan de Steenweg op Kortenen te Geetbets, slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 225.365 van 7 november 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 oktober 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Malfait, die loco advocaat Peter De Smedt verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Deborah Smets, die loco advocaten Steve Ronse en Meindert Gees verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 6 juli 2011 dient de BVBA Bio Bleeser - Swinnen een aanvraag in voor het verkrijgen van een milieuvergunning voor de exploitatie van een tuinbouwbedrijf, gelegen aan de Steenweg op Kortenaken te Geetbets.

De nieuwe inrichting wordt gepland op een perceel dat volgens het gewestplan Tienen-Landen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 maart 1978, bestemd is tot agrarisch gebied.

3.2. Bij besluit van 5 januari 2012 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de gevraagde vergunning voor een termijn van 20 jaar.

3.3. Tegen dit besluit stellen de verzoekende partijen bestuurlijk beroep in bij de Vlaamse minister van Leefmilieu.

3.4. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen verleend :

- a) op 14 maart 2012 brengt de Watering van Sint-Truiden een voorwaardelijk gunstig advies uit met betrekking tot de watertoets;
- b) de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 4 april 2012 gunstig over de aanvraag;
- c) het advies van de afdeling Operationeel Waterbeheer van 5 april 2012 is eveneens gunstig;
- d) op 19 april 2012 brengt de afdeling Ruimtelijke Planning en Stedenbouwkundig Beleid een ongunstig advies uit;
- e) in een advies van 25 april 2012 stelt de afdeling Milieuvergunningen voor om het beroep deels gegrond te verklaren en de bijzondere voorwaarden van de

bestreden beslissing aan te vullen;

f) op 30 april 2012 adviseert het Agentschap Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant ongunstig;

g) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie komt op 2 mei 2012 tot de conclusie dat de inrichting onverenigbaar is met de omgeving en de ruimtelijke ordening.

3.5. Op 2 april 2013 neemt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het thans bestreden besluit waarbij het beroep deels gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing in diere voege wordt gewijzigd dat aan de vergunning een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden worden toegevoegd.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 17, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel".

Zij betogen dat de vergunde inrichting ten onrechte verenigbaar wordt geacht met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, deze verenigbaarheid in wezen zelfs niet wordt getoetst en de verwerende partij zich routineus heeft aangesloten bij de motivering van de provinciale overheid in haar beslissing die nadien door de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd vernietigd. Deze Raad oordeelde dat niet in redelijkheid kon worden besloten dat de draagkracht van de omgeving voldoende kan worden gevrijwaard, standpunt dat ook door de adviserende instanties in de milieuvergunningsprocedure werd aangenomen. Tevens werd volgens de verzoekende partijen geen rekening gehouden met

relevante beleidsdocumenten.

5. De verwerende partij antwoordt dat het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen waarbij de initiële stedenbouwkundige vergunning, verleend door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant, werd vernietigd, niets afdoet aan haar discretionaire beoordelingsvrijheid en aan de motivering van de thans bestreden beslissing. Zij merkt daarbij op dat voormeld arrest betrekking heeft op het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 9 juni 2011, zodat de overwegingen van dat besluit niet zonder meer van toepassing zijn op de stedenbouwkundige beoordeling in het kader van de nadien verleende milieuvergunning. Het gegeven dat bepaalde overwegingen daarenboven zouden aansluiten bij de overwegingen van de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 28 juni 2012 houdende het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning, maakt volgens de verwerende partij niet dat deze foutief zouden zijn. De motivering van de thans bestreden beslissing verschilt volgens haar ook van deze uit het genoemde vernietigingsarrest, waarin werd vastgesteld dat het landschapsplan niet bepaalt hoe hoog de heg ter hoogte van eerste verzoekster moet zijn. De bestreden beslissing heeft daarentegen de voorwaarde overgenomen uit de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 28 juni 2012, die bepaalt dat deze heg wordt gesnoeid op acht meter hoogte. Voorts stelt de verwerende partij dat met de door de verzoekende partijen aangehaalde adviezen van de gemeentelijke commissie ruimtelijke ordening en van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar over de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, geen rekening kan worden gehouden bij het verlenen van de milieuvergunning die een eigen finaliteit heeft, en een eigen adviesregeling kent.

Ten aanzien van het betoog als zou de betrokken site gesitueerd zijn in een natuurverbindingsgebied, zoals aangegeven in het ruimtelijk structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant, en als zou zij daarmee geen rekening hebben gehouden, stelt de verwerende partij dat de motiveringsplicht niet vereist dat in de beslissing over een milieuvergunningsaanvraag elk bezwaar

uitdrukkelijk wordt weerlegd. Voorts is zij van mening dat voldoende wordt aangetoond waarom er geen sprake is van visuele hinder en dat de notie "openruimtegebied", als deel van het richtinggevend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan, geen beoordelingsgrond kon vormen in het kader van de milieuvergunningsaanvraag. De bestreden beslissing heeft volgens de verwerende partij wel degelijk rekening gehouden met de beleidsnota van de Vlaamse regering van 12 maart 2004 door te overwegen dat de openheid van de omgeving wordt gebroken door een grote verlinting en de aanwezigheid van veel zonevreemde bebouwing en relatief veel boomgaardelementen, en door daarenboven vast te stellen dat deze omliggende linten langs alle zijden op een relatief kleine afstand van de exploitatie reiken, dat het landschap het verder invullen met een grootschalige landbouwfunctie niet uitsluit en dat het vergunde project niet als een harde ingreep kan worden aangemerkt. Voorts wijst de verwerende partij erop dat de exploitatie wordt vergund in een agrarisch gebied en niet in een landschappelijk waardevol gebied. De omstandigheid dat de verzoekende partijen het gebied meer landschappelijke kwaliteiten toedichten dan in werkelijkheid het geval is, maakt volgens de verwerende partij niet dat de bestreden beslissing op een onredelijke, onzorgvuldige of ongemotiveerde wijze genomen is.

De kritiek dat de milieuvergunningsaanvraag tevens moet worden getoetst aan de goede ruimtelijke ordening en dat deze toets op een afdoende wijze dient te gebeuren, is volgens de verwerende partij niet ontvankelijk omdat de verzoekende partijen in de geschonden geachte bepalingen niet de schending van de goede ruimtelijke ordening viseren.

In ondergeschikte orde gaat de verwerende partij dieper in op de door de verzoekende partijen beweerde hinder. Ten aanzien daarvan stelt zij dat die hinder ofwel feitelijke grondslag mist, ofwel niet voortspruit uit de bestreden milieuvergunning. Voorts poneert zij dat de tolerantiedrempel die de verzoekende partijen in acht moeten nemen, te dezen relatief groot is aangezien de exploitatie vergund werd in agrarisch gebied en eerste verzoekster omringd is door diverse andere landbouwbedrijven. Wat de beweerde visuele hinder en de aantasting van

de landschapswaarde betreft, merkt de verwerende partij op dat het landschap in kwestie niet bijzonder beschermd is. Een aantasting van de privacy wordt volgens haar niet aangetoond, net zomin als de beweerde geluidshinder.

6. In hun memorie van wederantwoord dupliceren de verzoekende partijen dat zij de bestreden beslissing in hoofdzaak bekritisieren omdat bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening al te gemakkelijk en zelfs verkeerdelijk wordt aangenomen dat het landschap versnipperd is en dat de opvatting van de verwerende partij ter zake strijdt met het standpunt van de gezaghebbende adviesinstanties en met het meergenoemde arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 10 april 2012.

7. In haar laatste memorie beklemtoont de verwerende partij nog dat de verleende ongunstige adviezen niet bindend zijn, dat het bestreden besluit afdoende formeel gemotiveerd is door onder meer te stellen dat de openheid van de bestaande omgeving doorbroken is door verlinting, zonevreemde bebouwing en boomgaardelementen en dat het feit dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft geoordeeld dat het kennelijk onredelijk is om te spreken van een reeds bestaande aantasting van het landschap, er niet aan in de weg mag staan dat de Raad van State zelf kennis neemt van de feitelijke juistheid van de in het bestreden besluit opgegeven motieven.

Beoordeling

8. Uit de artikelen 21, § 2, 2°, en 29, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) volgt dat de vergunningverlenende overheid moet nagaan of de inrichting verenigbaar is met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De beslissing over de milieuvergunningsaanvraag dient in een eigen redengeving aan te geven waarom de inrichting verenigbaar wordt geacht met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

9. Met betrekking tot de verenigbaarheid van de inrichting met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening wordt in het bestreden besluit gesteld dat "de openheid van de omgeving wordt gebroken door een grote verlinting en de aanwezigheid van veel zonevreemde bebouwing en daarnaast ook relatief veel boomgaardelementen (toenemend naar het westen)", dat "de omliggende linten langs alle zijden tot op relatief kleine afstand van de exploitatie reiken" en dat "de aard van het landschap het verder invullen met een grootschalige landbouwfunctie niet uitsluit". Voorts wordt ten aanzien van de bouwtechnische kenmerken van de inrichting overwogen dat "het serrecomplex, ondanks de bijzonder grote afmetingen, geen 'harde' ingreep kan genoemd worden" omdat "immers door de lichtheid van de structuur en de weerkaatsende wanden makkelijker een integratie bekomen wordt in vergelijking tot het gangbaar materiaalgebruik voor grote landbouwgebouwen".

10. Met zijn arrest nr. A/2012/0132 van 10 april 2012 heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 9 juni 2011 waarbij aan de BVBA Bio Bleeser - Swinnen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een tuinbouwbedrijf, vernietigd.

In dit arrest stelt de Raad onder meer vast dat de vergunningverlenende overheid "op een kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat de openheid wordt doorbroken door een grote verlinting en de aanwezigheid van veel zonevreemde bebouwing en daarnaast ook relatief veel boomgaardfragmenten", dat "de aanwezigheid van verlinting of zonevreemde gebouwen in de omgeving niet verhindert dat het landschap op de plaats waar de

grootschalige constructie wordt ingepland, wel de kenmerken heeft van een open panoramisch landschap", dat "gelet op het open karakter van het landschap, en zeer grote afmetingen van het geplande serrecomplex, de verwerende partij niet in alle redelijkheid kon vaststellen dat dit geen 'harde' ingreep kan genoemd worden en dat de draagkracht van de omgeving voldoende is" en dat "het loutere feit (...) dat het serrecomplex een lichte structuur heeft met weerkaatsende wanden, (...) niet voldoende (is) om te stellen dat het project de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet zal overschrijden, gelet op het grote volume van de constructie".

11. Gelet op de overwegingen van het voormelde arrest kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de sub 9 vermelde motieven een deugdelijke verantwoording vormen voor de verenigbaarheid van de vergunde inrichting met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 2 april 2013 waarbij het bestuurlijk beroep ingediend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 5 januari 2012, houdende het verlenen aan de BVBA Bio Bleeser - Swinnen van de milieuvergunning voor het exploiteren van een tuinbouwbedrijf, gelegen aan de Steenweg op Kortenaeken te Geetbets, slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig november tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys